

ЗЕМЛЕДЪЛСКИ ГЛАСЪ

Седмичникът на сдружени земледълци от Варненски окръг

Урежда Редакционен Комитет
Редакция: ул. Чирпанска 7 — Варна.

Абонаменти: за година 60 лева, за странство 120 лева.
За обявления по споразумение.
Отдаден брой: лев.

Земледълци,

Застраховайте живота си
при вашето кооперативно
застрахователно д-ство

„ЗЕМЛЕДЪЛЕЦЪ“

София, Врабча 1

Димитаръ Христовъ

Последно падение

Протокола по заема на разпети петък мина, на първо четене; за него гласуаха: болшинството на триумвирата — Лячевъ, Буровъ, Моловъ, — полицейският депутат стаболовстват и македонската неутрална група, всичко 151; противъ заема гласуаха: цѣлата опозиция, всичко 28 депутати отъ групата на Цанкова или всичко 111.

(Защо бѣ необходимо на правителството да бърза толкова много съ гласуването протокола по заема? Защо бѣ необходимо да се отнеме възможността на народни представители да се изкажатъ по него? Защо бѣ необходимо да се не позволяватъ публични събрания на опозицията предимно на Б.З.Н.С. въ предвечерното на разискванията по протокола въ народното събрание? Защо бѣ необходимо да се разтурятъ публични събрания въ София, Варна, Русе, Разградъ и другаде? Строго разбиратъ ли държавни или национални интереси налагаха всѣки тия групи противозаконни и противоконституционни и правителствени мѣрки?

— Не! Сговоренското правителство никѣга не е отстоявало държавни и национални интереси на България. То винаги се е ръково дѣло отъ интереситъ на основаното на 16 августъ 1923 г. анционерно дружество за власт, наречено демократически сговоръ.

Всичко това трѣбаше да стане, защото банкертъ отъ Лондонъ искаха да се бърза съ гласуването и приемането на тѣхъ износния за тѣхъ заемъ; защото тѣ разбираха, че колкото повече този заемъ се обсъжда по медии и публични събрания отъ трезвото обществено мнение и отъ народни представители въ парламента, толкова повече противници ще има; защото тѣ разбираха, че цѣлата българска народъ е противъ заема и че правителственото болшинство е болшинство само въ парламента, но не и средъ българския народъ. Нека не се забравя, че несправедливитъ протоколи, насилническиятъ договори и не хуманитѣ съглашения, могатъ да бъдатъ ревизирани, дори отменавани, както справедливо. Мусолини се изказа въ едно свое интервю по случай недавнишнитъ нехоразумения по изпълнението на Румано-Угарския пактъ.

Триумвирата Лячевъ, Буровъ, Моловъ и послушното му болшинство поершниха съ задоволство и въ добро разположение на духа, вследствие тоя годѣхъ „успѣхъ“, Светлитъ Христови празници, а българския народъ съ загриженостъ ги посрещна и изпрати, по той е вѣрующъ въ Христа и знае отъ Светото Писание, че предателя Юда, който продаде Христа на фарисейтъ за 40 сребреници, при упомяване свърши съ самоубийство, че разпнатия въ разпети петъкъ Христосъ възкръсна;

той вѣрва, че участъта на Юда нѣма да бѣде чужда на днешнитъ властници, защото участъта на всѣки предатели е една и сѣща; той сѣщо така вѣрва, че окончателно въ вериги на разпети петъкъ България рано или късно ще възкръсне.

Дејци, амбиции и дѣла

Възепорна истина е, че следъ незаконниятъ пометъ превратъ отъ 9 юний, земеделското движение бѣше обезглавено. Много отъ неговитъ първи хора паднаха въ неравната борба, други безследно изчезнаха, а трети всѣкдневно, негласно и преждевременно напуштатъ живота, като резултатъ на безжизненъ побойна. И въ разгара на гражданската война, когато средствата на средновековната ликвидация бѣха въ пълно приложение, сдруженото земледѣлство все пѣкъ намираше знаменосци (И. Д. Петковъ), нажежду своитъ среди, за да грабнатъ светлото съюзно знаме, да го издигнатъ високо и крейстъ духа на сдружена земеделска България. Въ тѣзи сѣдбойни дни, за Родина, ни и отъ такива безприцупли начини на действия, сговоранцината доказа своето съкровено желание да унищожи Съюза на българскитъ селяни. Суровитъ средства на ликвидацията неистинна смутиха много стари и пѣкве млади съюзни дејци. — Един уплашенъ останаха пависни въ борбата, други по тактически причини минаха въ заднитъ редици, трети като анистолъ Петра се отказаша отъ съюзнитъ идеи, а четвѣрти — сѣщиски юди, предавахаха своитъ другари. Така закѣтитъ врагове на съюза създадоха въ съюзнитъ редици една бъркотия отъ амбиции и борби между млади и стари, заслужили и не заслужили съюзни дејци. И докато въ почти всѣки околии на царството тѣзи вътрешни борби предидо между личности на лична почва съ вече азжвѣни, благодарение активната дейностъ на млади съюзни другари, въ Варнен. окръгъ още съществуватъ. Съ една дума глупавитъ амбиции на мързеливи и страхливъ водачи сѣ, които сипратъ правилнитъ развой на съюзното дѣло въ окръгъ ни. Такавото водачи не са даватъ сѣмката за принципитъ шор родиха 9 юни, но се съобразяватъ съ условията при които се работи сега — нито пѣкъ проумяватъ колко и какви накости носятъ за съюзното единство тѣхнитъ лични борби. Такива хора сѣ роба на своитъ неослабужки стремения и врагове на земеделското движение, ако и вчера да сѣ му били въ помощъ. Човѣкъ който иска шото организацията да служи на неговия личенъ интересъ е голѣмъ египетъ и неговото мѣсто е въ буржуазнитъ партии. Каква непослдователностъ между вчера и днесъ! До като въ миналото всѣки съюзни узвѣтели сѣ бивали всѣкого готови да идатъ

на своята Голгота въ интересъ на съюзното дѣло, днесъ много отъ тѣхнитъ последователи всѣкдневно дезертиратъ отъ съюзнитъ постове, освенъ въ дни, когато ше трѣбва да предаватъ своитъ аспирации. — Нека най-после да се разбере, че въ члѣдената колесница на Б.З.Н.С. нѣма свободни мѣста за всѣли разходи и развлечения. Тази колесница носи мжката на члѣнитъ българскъ народъ и въ нея ше се качватъ само достойни избраници на българскитъ села и градове, които съ своитъ естествени или дисциплириранъ умъ, и съ своитъ полежителни качества на водачи ше декуватъ болкитъ на държавата и изтриватъ сѣлнитъ народни. Нека да се знае, че въ голѣмата съюзна сграда нѣма отдѣление за тлѣсти дембели, бездарни баби и амбициозни джужкета. Че днешнитъ политически моментъ иска отъ съюзнитъ дејци повече разумъ, много идеализмъ и пълно себеотрицание. Въ деталната борба победата е на активнитъ и просвѣтитъ дѣлци. Има базхарактернитъ и непослдователни въ борбатъ хора могатъ да бъдатъ изразителни на народнитъ нужди и интереси! Или политическитъ боджани заслужаватъ вѣра? Ето въпроси, които закятъ своето разрешение отъ сдруженитъ земледѣлци въ Варнен. окръгъ. Времето на плакнатъ и случайно издигане въ съюза отдавна отиѣтъ. Днесъ, следъ като и последнитъ стѣпки на сговора отправени върху сѣгатъ на земеделскитъ съюзъ сѣ пречупени на сдруженото земледѣлство въ окръгъ не остава друго освенъ да направи единъ генералентъ инспекторски прегледъ на своитъ редове и всѣки да заеме своето мѣсто въ организацията. Сега именно последната чувстватъ най-много нужда отъ пълна солидарностъ и жѣлваз дисциплина. А това може да стане съ общо преценяване, чрезъ самоприценка (Познатъ себе си! — Оократъ), скромностъ, отсѣжчивостъ, другарска любовъ и повече съвестъ. Знаеята, заслугитъ и активността на всѣки члѣнъ следва да бъдатъ взети подъ внимание.

Отна амбиции! Доста ненужни надиреварвания. Нека истинскитъ дејци останатъ на първа линия и творятъ мѣдра дѣла.

Мусубейски.

Г. Петлячковъ.

Финансови капиталъ и значението му

Капитализмъ, въ процеса на своето развитие, следъ голѣмата свѣтовна война, премина въ единъ новъ фазисъ, известенъ въ економическата наука подъ името утрупанатализъмъ (Hochkapitalismus), характерната особеностъ, на който споредъ най-модерния съвремененъ нѣмски економисъ — Хаффердингъ, е пълното и всеотранно господство на финансови капиталъ въ съвременното свѣтено стопанство, въ

всѣки неговъ прояви и отрасли, за сѣмъта на вселения нѣколко индустриалентъ капиталъ. И действително до последната война, индустриалния производителенъ капиталъ бѣ главниятъ и доминирующъ факторъ въ икономическия животъ на народитъ, но следъ нея той трѣбаше да отстъпи това свое господствующе положение на финансови капиталъ, който, концентриранъ въ финансови групи, банки, консорциуми и пр., днесъ е фактически господаръ на свѣта и капризлава свѣтовната политика.

Последното десетилѣтие на XX вѣкъ е ознаменувано въ авандитъ на свѣтовната економическа история съ една ожесточена борба между тия два кръвни братя — финансовъ и индустриалентъ капиталъ, и въ туй отношение, паметна и съ историческо значение за економическата наука ше остане събирателната която финансови капиталъ срещна въ страната съ най-силно развитъ индустрия — Германия — въ лицето на „царя на индустриата“ — Шнейсе — притезателя на стотици фабрики въ Европа, господаря на пѣли производствени отрасли; но и тоя индустриалентъ царъ капиталодора, прѣнеудържливъ натискъ на победоносно спомоществующия отъ Америка, къмъ Европа финансовъ капиталъ.

Отгосударството на индустриалния капиталъ бѣ Европа, а това — на финансови капиталъ е Америка.

Европа и Америка, това сѣ два отдѣлни свѣта, два свѣта съ характерни особености въ тѣхната материална и духовна култура, два свѣта съ различни психологически и равни особености, съ различитъ търговски и стопански манталитетъ, два свѣта съ различитъ начинъ на действие. Всичко това отъ една страна, и излизването дѣнтъ на съвременното свѣтено стопанство отъ Европа въ Америка, отъ друга страна, не можеше да не предизвика извѣстни дислокации въ последното и гѣр въ свѣтовния цариченъ пазаръ и действително, това последния, отъ Парижъ — Лондонъ — Виена — до войната се намести слѣхъ нея въ Ню-Йоркъ — Лондонъ, при което Лондонъ служи въ повечето случаи като посредникъ и представителъ на американския финансовъ капиталъ за Европа.

Финансови капиталъ е моментъ и вселостентъ господаръ на свѣта, подъ неговъ натискъ — подъ члѣтския на Ню-Йорския финансовъ империализмъ коронована главно, напуштатъ позлатенитъ си тронове, министри — краслата сѣ, той е въ своята стихия и нищо не може да му се противопостави; всѣки день му носи все нови и нови завоевания въ различитъ краища на свѣта; той не пощадава и Европа, неговата милиардна армия е вече нахлула въ различитъ европейски държави — тая армия сѣ 25-тѣ милиарда долари (3,500,000,000,000 лв.), допи въ Европа подъ формата на дър

жандармери, частен капитал и др., и която армия е много по-силна от цѣлата морска и въздушна европейска флотилия и респектири въоръжена от глава до пети. Европа.

Финансовия капитал е въ своя апогей. Той се намира по настояще въ оня фазисъ отъ своето развитие, въ който се намираше индустриалния капиталъ прѣз последните десетилѣтия на миналия вѣкъ, по сѣмо 20—30 години по-късно, този последния бѣ заместенъ отъ финансовия капиталъ, който отъ своя страна, представлява една по съвършена и по пригодна стопанска форма за днешните условия, при които се извършва процеса на стопанското, културно и политическо развитие на народитѣ. Но тъй както манифактурния начинъ на производство бѣ измѣстенъ отъ капиталистическия начинъ на производство; — индустриалния — отъ финансовия капиталъ, така ежиде и последния ще бѣде измѣстенъ отъ друга по съвършена форма на капиталъ, която да отговори на новостъздаденитѣ и новостъдаващитѣ се социални и стопански условия и тая нова форма — кооперативния капиталъ — се показва на вѣковния стопански хоризонтъ, за да дѣгне въ основата на една нова стопанска система — кооперативна, която е економическата основа на идеологията на отруденото сѣлско общество — аграризма.

в. Народна Отбрана и зап. ген. Жековъ

Органа на Военното министерство в. Народна Отбрана, който се таксува като изразителъ на схващанията на нашето действащо войнство, не остана налере отъ богато платената сговоряска преса, по поводъ влизането на бившия главнокомандующъ зап. генералъ Жековъ въ най-мощната и здрава организация на българския производителенъ народъ.

Въ брой 1378 на в. Народна Отбрана, като се коментира фактъ съ влизането на г. Жекова въ Б.З.Н.С., очевидно се цели да се създаде настроение противъ бившия главнокомандующъ и съюза. Намъ болка сѣ сърдцето, когато прочетохме писаното — въ органа на Военното министерство и ако се възбуждаме до сега да кажемъ думата си, то бѣше единствено, за да произведемъ една малка аниета средъ действащото войнство и разберемъ до какво хищна дѣйствиѣ писаното.

И съ облекчение на думата си ние можахме да констатираме, че действащото войнство далечъ не сподѣля въ компактната си маса, тенденциозно писаното.

То е проинирано отъ високото съзнание за дългъ къмъ Родина и стои далечъ отъ всякаво партизанско поплъзновение, така щото писаното въ в. Народна Отбрана остава за сѣтка на писача.

Вестникъ „Отечество“ въ бр. 376 отбѣзва „съ задоволство“, че нашето действащо войнство било на сѣщото становище за новото политико-обществено поприще на генералъ Жековъ, както запасни офицери и препечата статията на „Народна Отбрана“.

Тенденцията е очевидна! Все пакъ ние сме длъжни, като добри родолюбиви българи, отбележавки печалния фактъ, да припомнимъ на самозабравилитѣ се, че връзката на армията съ

запасното войнство сѣ само колегиялно професионална, относно се изключително само за държавния идеалъ на армията, а не и политико-партийни.

Ония, които се възползуваха отъ акта на 9 юний, за да узурпиратъ управлението на страната и го използваха за чисто партийни и карьеристични цели, трѣбва да бѣдатъ развенчани отъ това нѣмъ положение.

Армията не е виновна за дѣлото отъ 9 юний и тя трѣбва да докаже това. Съ жестъ, тя трѣбва да разсѣе зловощото предубеждение, наслоено средъ народа отъ несправедливи грѣшници, че взема страната въ неговитѣ политически борби. А това ще стане, когато тя осезателно манифестира, че здраво е наредена, строго въ рамкитѣ на основния законъ — конституцията, около своя вождъ Н. В. Цари и е готова да изпълнява само негъвнитѣ заповѣди. Армията трѣбва да докаже, че нѣма нищо общо съ последствително отъ акта на 9 юний, а това не би могло да стане съ статия въ Народна Отбрана, подобна на она, която даде поводъ да пишеме тия редове.

В. Моравски.

Морално падение

По поводъ влизането на зап. генералъ Н. Жековъ въ Б.З.Н.С. вестникъ „Кубратъ“, коментирайки факта, бѣше писалъ и външо обвинение срещу земеделския съюзъ. Въ брой 2, отъ 25 мартъ т. год. в. „Земледѣлски гласъ“ отбѣзва писаното отъ „Кубратъ“ и отхвърли обвинението му срещу съюза. Отъ своя страна нашия сѣбратъ вестникъ „Кубратъ“ въ брой 16 отъ 22 априлъ т. г. ни отговори, съ статия „Генералъ Жековъ“ и ни се сърди за писаното.

По поводъ последния статия известиятъ на варненското общество Ангелска — председателъ на дружба отъ Алказаръ е отправилъ едно сериозно официално писмо съ щемпелъ, почѣтъ и находящъ номеръ, до организацията „Кубратъ“ въ гр. Варна, съ което, по поводъ писаното въ бр. 16 отъ 22 априлъ т. г. на в. „Кубратъ“, изказва незадоволството си отъ хората около в. „Земледѣлски гласъ“, за които твърди, че не биле членове на В. Гр. З. Дружба, нито такива на В. З. Н. С., нито пъкъ вестника нѣмъ билъ земеделски.

Въздържае се да окачествимъ постѣпката на всеизвестния Ангелска.

Ще се задоволимъ да кажемъ, че това писмо е резултатъ на страхъ отъ организацията „Кубратъ“. Нека бѣде спокоенъ то за представителъ на „Алказаръ“, който завчера бѣше чанковски околъ началникъ, вчера мекевъ на Радославова, а днесъ прави милиа очи на Сговора и регистрира върнополаничеството, прѣдъ „Кубратъ“. Ако неговитѣ крайно ограничени умствени способности не могатъ да проумѣятъ, че това е една противосъюзна акция, то цѣлата отговорност пада върху ония, които сѣ го поставили на председателското мѣсто.

Ще му подирятъ ли сѣтка въ „Алказаръ“? — И тамъ безспорно има почвени хора

ЛЮЦЕРНА

(продължение отъ бр. 2).

Сембѣ.

Люцерната може да се сѣе отъ 10 мартъ до края на августъ, при добра влага и на добре приготвена почва. На декарь е необходимо отъ 3—4 кгр. прѣсно, чисто отъ кускута, и съ добъръ процентъ кълняемостъ семе. Необходимо е щото отбѣз отъ земл. стопани, които самъ си произвеждатъ люцерново семе, да внимаватъ да не оставятъ за семе люцернова ливада, която е заражена отъ кускута.

Семето се сѣе съ ситенъ лѣстѣкъ или сѣха прѣстъ по обемъ 3—4 повече отъ семето и се посѣва съ ръка следъ което се прекарва лекъ валакъ. Завличането трѣбва да стане на кръстъ бравитѣ на предадуната обработка.

Насеко на люцерната.

Нашия земеделецъ много малко грижи полага за навременното окосване на люцерновата ливада, при все че вижда голѣмата вреда отъ замѣснѣло окосване. Най-добрия моментъ за косене на люцерната е щомъ почне тя да цѣфти или когато около 100% отъ люцерната е съ цѣтъ или най-добре щомъ почватъ по долнитѣ части на стеблата да се явяватъ нови филизи. Изпунемъ ли да окосимъ люцерната въ този периодъ, ние неволно папакосваме на следующитѣ коситѣ, които ни даватъ по-грубъ и по-малко хранителенъ фуражъ, а най-вече съ ненавременното окосване на люцерната скъсяваме живота ѝ.

Следъ окосването, зелената маса веднага да се изнесе вѣтъ отъ ливадата за да не седи върху покосената люцерна. Колкото по-често косимъ една люцерна, толкова по усилено тя расте. Годишно единъ декарь ливада дава 400—1000 кгр. сѣно или 3—4000 кгр. зелена храна.

Торене и отглеждане

Люцерната до голѣма степенъ, сама наторява нивата: 1) Съ помощта на грудковитѣ бактерии, приема отъ въздуха азотъ, най-необходимия и най-сѣхитъ торъ за почвата и 2) Всяка година листата и стеблата оставали следъ коситѣ съставляватъ голѣма органическа маса за наторяване на ливадата.

Но за да дадемъ повече храна и животъ на безбройнитѣ милиони разнородни почвени бактерии, които спомогатъ за по-правилния и пълненъ растежъ на люцерната, трѣбва всяка година да торимъ люцерновата си ливада съ изгнѣли оборска торъ. Най-добре е люцерната да се тори кѣсно презъ есента, следъ като настѣжатъ студовѣтъ. Първо прекарваме ливадната брана, следъ което на тѣтъкъ пласть и равно мѣрно разпрѣскваме изгнѣлия торъ, който седи цѣла зима. Рано на пролѣтъ пакъ прекарваме на кръстъ бравата.

Болести и неприятели

Люцерната има много болести и неприятели. По-главни отъ тѣхъ сѣ: 1) Кускута или кукувица прѣждъ. Тя се размножава отъ семена, следъ понижаването на влакнеститѣ и безлистини стебла, които се обвиватъ около стеблата на люцерната, откъсватъ се отъ своитѣ коренчета и почватъ да се хранятъ отъ сока на стеблото и по тоя начинъ за единъ късъ периодъ унищожава цѣлата люцернова ливада. Кускута характерно изсушава люцерната въ кръгове, броя на които следъ заразяване расте много бърже. Така

заразенитѣ кръгове отъ люцерна трѣбва да се окосятъ веднага, да се покриятъ съ слама, и се изгорятъ следъ което мѣстото се разкопана на дълбочина 20—30 см. и се напиха съ варъ. На нападнатото мѣсто отъ кускута не бива да се сѣе люцерна 2—3 години. 2) Люцерновата листна чернилица причинява малки, тъмни кафяви топки по листата, и предизвиква падане на листата. Щомъ се забележи горното да се окоси веднага люцерната и болестта се унищожава. 3) Калинка. Щомъ се забележи този неприятелъ да се окоси люцерната и да се употреби за храна на добитѣка.

Хр. Сарджовъ

Горната статия замѣстуваше отъ в. „Зорница“ бр. 10 отъ 7 мартъ т. год.

ДНЕВНИ

Сѣбранието на Варнен сѣлска околийска дружба, което бѣше насрочено за 29 т. м., се отлага поради всенародния трауръ, следствие катастрофалното земетресение.

По случай две годишнината отъ смъртта на бившия министъръ и народенъ поетъ Цанко Вакаловъ Церковски, околийското настоятелство е наредило да се отслужатъ панахиди за починалия покойникъ на 29 т. м.

Екскурсия до Чехославия е устроитъ окр. учил. инспекторъ г. Чакаровъ, съ учители и ученици. На 20 т. м., когато цѣлия български народъ е потопенъ въ трауръ, следствие катастрофалното земетресение, тържественъ маршове на ученическата музика на III-а Варненска гимназия, оповестиха на гражданството, заминаването на веселитѣ и ликующитѣ екскурзанти Непащия България!

Варнен. Град. Землед. Дружба, отлага сѣбранието си насрочено за 29 априлъ т. г. поради всенародния трауръ, следствие катастрофалното земетресение въ Тракия. Общата е отправила апелъ къмъ гражданството, съ който го подканя да се притече въ помощъ на страдающитѣ, съ лѣлата си. Помощитѣ се внасятъ въ Варнен. Популярна Банка.

Председателъ Ат. Кенковъ.

Варнен. Журналистическо Д-во е отправилъ апелъ до редакциитѣ на всички вестници и списания въ царството да се записатъ за колективни членове на Българското Корабоплавателно Кооперативно Д-ство „България“ въ Варна. Самото журналистическо дружество се е записало за колективен членъ на кооперацията.

Полмиселски производи. Отъ известно време много отъ общинитѣ въ Варнен. околия сѣ въ пълна тревога. Г-тъ Варнен. окол. н-въ е изписалъ една незаконна и своеобразна тактика, а именно да прикѣпва лично или, чрезъ свои агенти при избиране на постоянни присѣдници за общинитѣ отъ новозабранитѣ и утвърдени вече общински съвети и да упражнява давлѣние при избора. Такъвъ е случая въ сѣло Аджемлеръ и малко по особѣ въ с. Ени-въ. Ние пираме има ли закони въ тази страна?

По този случай ще се повърнемъ.

Печат. „Войниковъ“ — Варна